

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens ändamål och tillämpningsområde

1 § Denna lag har till ändamål att främja en god prisinformation till konsumenterna.

2 § Lagen tillämpas på sådana näringsidkare som i sin yrkesmässiga verksamhet tillhandahåller varor och tjänster till konsumenterna.

3 § Särskilda föreskrifter om information till konsumenterna finns i konsumentkreditlagen (1977:981) och i konsumentförsäkringslagen (1980:38).

När prisinformation skall lämnas

4 § Prisinformation skall lämnas när en näringsidkare marknadsför bestämda varor eller tjänster.

Första stycket gäller dock inte, om särskilda omständigheter hindrar att prisinformation lämnas.

Hur prisinformation skall lämnas

Allmänt

5 § Priset för varor och tjänster skall anges korrekt och tydligt. Priset skall anges skriftligen, om konsumenten inte kan få upplysning om det på något annat likvärdigt sätt.

Priset skall inbegripa mervärdesskatt. Om det kan tillkomma avgifter och andra kostnader skall detta anges särskilt.

Varor

6 § Priset för en vara skall anges per förpackning eller någon annan jämförlig enhet av varan.

För varor som tillhandahålls i varierande kvantiteter, skall priset avse den mängd eller måttenhet som varan vanligen utbjuds i.

7 § Uppgift om pris per måttenhet (*jämförpris*) skall dessutom lämnas för sådana varuslag som det finns särskilda beräkningsgrunder för.

Särskilda beräkningsgrunder får fastställas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Tjänster

8 § Om det slutliga priset för en bestämd tjänst inte kan anges, skall näringsidkaren i stället ange grunderna för hur priset bestäms.

¹ Prop. 1990/91:171, LU36, rskr. 333.

Var skriftlig prisinformation skall anges*Allmänt*

9 § Priset och jämförpriset skall anges så att det framgår klart för konsumenten vilken vara eller tjänst som informationen avser.

Varor

10 § När en bestämd vara utbjuds i en försäljningslokal, i ett skyltfönster eller skyltskåp eller i omedelbar anslutning till säljstället, skall priset för varan och jämförpriset anges

1. på varan eller dess förpackning, eller
2. i varans omedelbara närhet, på en hyllkantsetikett eller skylt, så att risk inte föreligger för förväxling med pris på andra varor.

Om det finns praktiska hinder mot att priset och jämförpriset anges enligt första stycket 1 eller 2, får det anges i en prislista, prisfrågeterminal eller liknande.

11 § I den mån dagligvaror marknadsförs genom självbetjäning, skall priset anges enligt 10 § första stycket 1.

Priset får dock anges enligt 10 § första stycket 2, när

1. det finns praktiska hinder mot att prisinformationen lämnas enligt 10 § första stycket 1, eller
2. prisinformationssystemet gör det möjligt för konsumenten att på ett enkelt sätt dels beräkna den sammanlagda kostnaden för varorna före betalningen, dels kontrollera att det pris som tas ut stämmer överens med prisangivelsen vid varan.

Den angivna kontrollmöjligheten behöver inte ordnas, om det är tekniskt säkerställt att det pris som tas ut stämmer överens med priset vid varan.

12 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad som skall anses utgöra praktiska hinder enligt 10 § andra stycket eller 11 § andra stycket 1 samt om kraven för att kontroll skall vara obehövlig enligt 11 § tredje stycket.

Tjänster

13 § Information om priset för en bestämd tjänst eller, i fall som avses i 8 §, om grunderna för hur priset bestäms skall lämnas lätt tillgänglig på eller i omedelbar anslutning till den plats där näringsidkaren bedriver sin rörelse eller annars marknadsför sina tjänster.

Överträdelse

14 § Om en näringsidkare inte lämnar prisinformation enligt denna lag, skall marknadsföringslagen (1975:1418) tillämpas.

Prisinformation enligt denna lag skall därvid anses vara sådan information av särskild betydelse från konsumentsynpunkt som avses i 3 § första stycket marknadsföringslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

SFS 1991:601

På regeringens vägnar

ODD ENGSTRÖM

MARGOT WALLSTRÖM
(Civildepartementet)

